

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 126

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 18 februarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECRETE				
209.	— Decret privind conferirea unor decorații	2		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
119.	— Hotărâre privind numirea unui consul general	2		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
3.	— Instrucțiune a ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului pentru punerea în aplicare a art. 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011	3–6		
104.	— Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Internațional Baia Mare	6		
125.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea și completarea			
			Instrucțiunilor privind eliberarea permiselor de exploatare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 94/2009	7–8
		1.635.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind completarea anexei la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salarilor la instituțiile publice	8
		3.151.	— Ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului privind aprobarea programelor de religie reformată pentru susținerea examenului de definitivare în învățământ și a gradului didactic II	9–13
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE				
			Decizia nr. 7 din 20 septembrie 2010	14–16

DECRETE

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind conferirea unor decorații

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 6 lit. A, ale art. 7 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea directorului Serviciului de Informații Externe,

cu prilejul zilei Serviciului de Informații Externe, în semn de apreciere deosebită a serviciilor aduse României, pentru înaltul profesionalism dovedit de-a lungul carierei în îndeplinirea cu succes a misiunilor de mare complexitate și răspundere încredințate,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Se conferă Ordinul Național *Serviciul Credincios* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, ofițerului prevăzut în anexa nr. 1*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Comandor*, cu însemn pentru militari, ofițerului prevăzut în anexa nr. 2*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul Național *Pentru Merit* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3*), care face parte integrantă din prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Bărbăție și Credință* în grad de *Cavaler*, cu însemn pentru militari, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 4*), care face parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 7 februarie 2011.
Nr. 209.

*) Anexele nr. 1—4 conțin informații clasificate și urmează regimul Legii nr. 182/2002.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind numirea unui consul general

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Lucian Valeriu Rosenfeld se numește consul general, șef al Consulatului General al României la Vancouver, Canada.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:
Ministrul afacerilor externe,
Teodor Baconschi

București, 16 februarie 2011.
Nr. 119.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

INSTRUCȚIUNE

pentru punerea în aplicare a art. 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011

În baza prevederilor art. 94 și 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011,
în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.753/2011 privind
aprobarea unor măsuri tranzitorii în sistemul național de învățământ,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului
și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite următoarea instrucțiune:

Art. 1. — (1) Cadrele didactice netitulare calificate încadrate în învățământul preuniversitar prin suplinire în anul școlar 2010—2011, care au participat la concursul național unic de titularizare în ultimii 3 ani anteriori intrării în vigoare a Legii educației naționale nr. 1/2011, au obținut cel puțin nota 7 (șapte) și au ocupat un post didactic/o catedră, devin titulare ale unității de învățământ respective dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții generale:

a) se certifică viabilitatea postului/catedrei;
b) consiliul de administrație al unității de învățământ respective este de acord.

(2) Începând cu data de 1 septembrie 2011, poate deveni titular pe postul didactic/catedra ocupat(ă) prin suplinire într-o unitate sau două unități de învățământ cu personalitate juridică, în anul școlar 2010—2011, în condițiile alin. (1), cadrul didactic calificat care, la data solicitării, îndeplinește cumulativ următoarele condiții specifice:

a) a fost repartizat în anul școlar 2010—2011 la nivelul unui singur județ/municipiului București pe un post didactic/o catedră vacantă/rezervată prin suplinire, continuitate pentru suplinire sau ca suplinitor cu post redus, în una sau două unități de învățământ cu personalitate juridică, în baza notei de cel puțin 7 (șapte) obținute la unul dintre concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar de stat susținute în specialitatea postului didactic/catedrei, în iulie 2010, iulie 2009 sau iunie—iulie 2008, în ședință publică organizată până la data începerii cursurilor anului școlar 2010—2011;

b) solicită un post didactic/o catedră care este complet(ă), nu este rezervat(ă) și are o viabilitate de cel puțin 4 ani;

c) respectă condițiile de ocupare a postului didactic/catedrei, așa cum au fost prevăzute de art. 1 din Metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.616/2010, și de Centralizatorul privind disciplinele de învățământ, domeniile și specializările, precum și probele de concurs valabile pentru încadrarea personalului didactic din învățământul preuniversitar 2011, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 3.184/2011;

d) are avizele și atestatele necesare pentru ocuparea postului didactic/catedrei, conform Metodologiei privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.616/2010.

(3) În situația în care un post didactic/o catedră este solicitat(ă) de mai multe cadre didactice netitulare care îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la alin. (2), pentru departajare se va lua în calcul nota cea mai mare de la concursul/concursurile susținut/susținute în iunie—iulie 2008, iulie 2009 și/sau iulie 2010. La note egale, pentru departajare se folosesc criteriile și

punctajele prevăzute în anexa nr. 2 la Metodologia privind mișcarea personalului didactic din învățământul preuniversitar, aprobată prin Ordinul ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 5.616/2010.

(4) În situația în care nici aplicarea criteriilor prevăzute la alin. (3) nu conduce la departajare, se aplică în ordine următoarele criterii de departajare:

a) media aritmetică, cu 4 zecimale, calculată prin trunchiere, a mediei anilor de studii și a mediei examenului de licență/stat/absolvire. Pentru absolvenții liceelor pedagogice/școlilor echivalente, departajarea se face pe baza mediei aritmetice cu 4 zecimale, calculată prin trunchiere, a mediei anilor de studii și a mediei examenului de bacalaureat/absolvire;

b) domiciliul în localitatea unde se află postul didactic/catedra vacant(ă). Dacă un candidat are domiciliul în localitatea în care se află postul didactic/catedra, atunci este avantajat. Dacă postul didactic/catedra este într-un sat ce aparține de o comună/un oraș, candidatul din comună/oraș este avantajat. Dacă postul didactic/catedra este într-un sat ce aparține de o comună/un oraș, candidatul cu domiciliul într-un alt sat ce aparține de acea comună/acele oraș este avantajat. Dacă postul didactic/catedra este într-o comună/într-un oraș, candidatul cu domiciliul într-o localitate ce aparține de localitatea postului este avantajat. Toate celelalte cazuri sunt cazuri de egalitate.

Art. 2. — (1) Cadrele didactice care se încadrează în prevederile art. 1 alin. (2) se adresează, în scris, consiliului/consiliilor de administrație al/ale unității/unităților de învățământ unde sunt încadrate prin suplinire în anul școlar 2010—2011, prin depunerea unei cereri-tip, conform modelului prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta instrucțiune, până la data de 25 februarie 2011. Consiliul/Consiliile de administrație analizează cererile individuale și comunică inspectoratului școlar acordul/refuzul, până la data de 1 martie 2011.

(2) Consiliul/Consiliile de administrație al/ale unității/unităților de învățământ comunică în scris, până la data de 2 martie 2011, cadrelor didactice solicitante motivele acordului/refuzului acordării titularizării pe postul didactic/catedra ocupat(ă) prin suplinire în anul școlar 2010—2011.

Art. 3. — Comisia județeană/a municipiului București de mobilitate a personalului didactic verifică situațiile transmise de unitățile de învățământ și întocmește listele finale care cuprind cadrele didactice netitulare propuse pentru a deveni titulare începând cu data de 1 septembrie 2011, pe care le supune validării consiliului de administrație al inspectoratului școlar până la data de 7 martie 2011. Listele finale validate de consiliul de administrație al inspectoratului școlar se afișează la inspectoratul școlar până la data de 8 martie 2011.

Art. 4. — (1) Contestațiile se depun la inspectoratul școlar în termen de 2 (două) zile lucrătoare de la afișarea listei și se soluționează de către consiliul de administrație al inspectoratului

școlar, până la data de 11 martie 2011. Hotărârea consiliului de administrație este definitivă și poate fi atacată numai la instanța de contencios administrativ.

(2) După soluționarea contestațiilor, inspectorul școlar general emite decizia de repartizare pe perioadă nedeterminată, începând cu data de 1 septembrie 2011, pentru personalul didactic validat de consiliul de administrație al inspectoratului școlar în condițiile prezentei instrucțiuni, cu precizarea unității de învățământ cu personalitate juridică, postului didactic/catedrei, nivelului de învățământ, limbii de predare și a regimului de mediu. În decizie nu se precizează viabilitatea postului didactic/catedrei, iar structura/structurile unităților de învățământ cu personalitate juridică se precizează numai în situația în care regimul de mediu al structurii/structurilor este

diferit de regimul de mediu al unității de învățământ cu personalitate juridică.

Art. 5. — În baza deciziei de repartizare emise de inspectoratul școlar conform art. 4 alin. (2), directorii unităților de învățământ încheie contractul individual de muncă pe perioadă nedeterminată, începând cu data de 1 septembrie 2011, cu personalul didactic repartizat.

Art. 6. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare și unitățile de învățământ preuniversitar duc la îndeplinire prevederile prezentei instrucțiuni.

Art. 7. — Prezenta instrucțiune se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 17 februarie 2011.
Nr. 3.

ANEXĂ

— model —

Se certifică exactitatea datelor.

Director,

.....
(numele și prenumele)

Domnule director,

Subsemnatul(a) (inițiala tatălui),
născut(ă) la data de, cod numeric personal | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | , cu domiciliul în localitatea
județul (sectorul), str. nr., bl., sc., ap., telefon
posesor/poseoare al/a B.I./cărții de identitate seria nr., eliberat(ă) de Poliția la data de,
vă rog să îmi aprobați încadrarea ca titular începând cu anul școlar 2011—2012, pe postul didactic/catedra
de la (unitatea/unitățile de învățământ)
localitatea, în baza notei și a rezultatului „admis” la proba practică/orală de (*)

obținute la concursul național din iulie 2008 sau la concursul organizat pentru ocuparea posturilor didactice/catedrelor vacante în unitățile de învățământ preuniversitar din județele nominalizate în Hotărârea Guvernului nr. 1.942/2004 privind nominalizarea județelor-pilot care vor aplica noul sistem de finanțare și administrare a unităților de învățământ preuniversitar de stat, din iunie—iulie 2008, la concursul de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate din 15 iulie 2009 și/sau la concursul din 14 iulie 2010.

Prezint următoarea situație:

1. Studii finalizate cu examen de absolvire/licență/bacalaureat:

a) universitatea, institutul, academia, institutul pedagogic de 3 ani, colegiul, școala postliceală, școala de măști, liceul pedagogic etc.

facultatea
nivelul studiilor (medii, postliceale, universitare de scurtă durată, ciclul I de studii universitare de licență, universitare de lungă durată, ciclul II de studii universitare de masterat)

....., cu durata studiilor de ani (zi, seral, f.f.), promoția
cu specialitatea principală, secundară

cu media la examenul de stat (licență)/absolvire, media de departajare

b) universitatea, institutul, academia, institutul pedagogic de 3 ani, colegiul, școala postliceală, școala de măști, liceul pedagogic etc.

facultatea
nivelul studiilor (medii, postliceale, universitare de scurtă durată, ciclul I de studii universitare de licență, universitare de lungă durată, ciclul II de studii universitare de masterat)
....., cu durata studiilor de ani (zi, seral, f.f.), promoția
cu specialitatea principală, secundară
cu media la examenul de stat (licență)/absolvire, media de departajare

(*) Se completează numai de cadrele didactice care au susținut probe practice/orale în cadrul concursului.

c) universitatea, institutul, academia, institutul pedagogic de 3 ani, colegiul, școala postliceală, școala de maiștri, liceul pedagogic etc.

 facultatea
 nivelul studiilor (medii, postliceale, universitare de scurtă durată, ciclul I de studii universitare de licență, universitare de lungă durată, ciclul II de studii universitare de masterat)

, cu durata studiilor de ani (zi, seral, f.f.), promoția
 cu specialitatea principală, secundară
 cu media la examenul de stat (licență)/absolvire, media de departajare

2. După absolvirea cu diplomă de licență a studiilor universitare de lungă durată am absolvit cursuri postuniversitare (studii aprofundate, studii academice postuniversitare, studii postuniversitare de specializare), după cum urmează:

a) instituția (universitatea, institutul, academia)
 cu specializarea
 cu durata studiilor de ani, promoția, media de absolvire, media de departajare;
 b) instituția (universitatea, institutul, academia)
 cu specializarea
 cu durata studiilor de ani, promoția, media de absolvire, media de departajare;
 c) instituția (universitatea, institutul, academia)
 cu specializarea
 cu durata studiilor de ani, promoția, media de absolvire, media de departajare

3. Am obținut definitivatul în anul, cu media, gradul II în anul, cu media, gradul I în anul, cu media, doctoratul în anul, la specialitatea

4. Categoriile dobândite (pentru antrenori):

anul categoria disciplina sportivă;
 anul categoria disciplina sportivă;
 anul categoria disciplina sportivă;
 anul categoria disciplina sportivă;
 anul categoria disciplina sportivă

5. În anul școlar 2010—2011 sunt încadrat(ă) ca suplinitor(oare) pe/la postul/catedra de
 de la

6. La 1 septembrie 2010 am avut ani întregi vechime în învățământ.

7. Avize și atestate:

Tipul avizului de culte:

Tipul avizului de alternativă:

Tipul avizului unității de învățământ militar:

Atestat educație specială: Aviz IGP/ARR: Avizul liceului pedagogic:

8. Calificativul obținut în anul școlar 2008—2009 și în anul școlar 2009—2010

NOTE:

a) Pentru absolvenții promoției 2010 și debutanții în primul an de activitate se ia în considerare calificativul parțial din anul școlar 2010—2011.

b) Pentru absolvenții promoției 2009 și debutanții în al doilea an de activitate se iau în considerare calificativul din anul școlar 2009—2010 și calificativul parțial din anul școlar 2010—2011.

9. Am întrerupt activitatea în învățământ pentru motivul, cu (fără) acordul inspectorului școlar, prin Decizia nr., conform art. din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

10. Sunt/Nu sunt unic întreținător de familie. Am copii în întreținere. Soțul/Soția este/nu este angajat(ă) în muncă.

11. Prezint Avizul medical nr. din data de, emis de, din care rezultă că sunt apt(ă) pentru a preda în învățământ și că îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 4 din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi încadrat(ă) în învățământ.

Răspund de exactitatea datelor înscrise în această cerere și declar că voi suporta consecințele dacă am comunicat date eronate.

Data

Semnătura

Anexez, în următoarea ordine, actele certificate pentru conformitate cu originalul de către directorul unității la care sunt încadrat în anul școlar 2010—2011:

1. copie de pe decizia de repartizare pe postul didactic de la unitatea de învățământ la care sunt încadrat ca suplinitor în anul școlar 2010—2011;
2. copie de pe buletin/cartea de identitate din care reiese domiciliul;
3. acte doveditoare în situația schimbării numelui (dacă este cazul);
4. copii legalizate de pe actele de studii (inclusiv foaia matricolă);
5. copii de pe certificatele de grade didactice dobândite/categorii pentru antrenori, respectiv avize și atestate;
6. adeverințe privind calificativele acordate pentru anii școlari 2008—2009 și 2009—2010 (conform fișei de evaluare).
Adeverință privind calificativul parțial acordat pentru anul școlar 2010—2011 pentru absolvenții promoțiilor 2009 și 2010 și debutanții în primii 2 ani de activitate;
7. fișa/fișele de evaluare a activității metodice și științifice la nivel de școală, județ, național, însoțită/însoțite de documentele justificative;
8. copii ale programelor școlare elaborate și aprobate, ale copertilor manualelor școlare, ghidurilor și cărților, ale studiilor și articolelor publicate, documentele prin care s-au omologat materialele didactice;
9. copii ale adeverințelor/diplomelor din care reiese participarea la activități desfășurate în cadrul programelor de reformă coordonate de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și/sau participarea la activități desfășurate în cadrul programelor de formare continuă;
10. adeverința de vechime în învățământ;
11. documentele care atestă punctajul acordat, eventual pentru criteriile social-umanitare;
12. acordul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului/inspectoratului școlar/întreprinderii de întrerupere a activității (dacă este cazul);
13. copie de pe carnetul de muncă și/sau copia filei corespunzătoare din registrul general de evidență a salariaților;
14. avizul medical din care rezultă că sunt apt(ă) pentru a preda în învățământ.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind aprobarea certificării ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Internațional Baia Mare

Având în vedere Raportul nr. 3.445 din 21 ianuarie 2011 privind îndeplinirea condițiilor de certificare ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Internațional Baia Mare, întocmit de comisia de evaluare numită prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii,

în temeiul art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, precum și al art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 76/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă certificarea ca aeroport deschis traficului internațional a Aeroportului Internațional Baia Mare.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Anca Daniela Boagiu

București, 9 februarie 2011.
Nr. 104.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN**pentru modificarea și completarea Instrucțiunilor privind eliberarea permiselor de exploatare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 94/2009**

Având în vedere art. 28 și 30 din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 55 alin. (1) lit. I) din Legea nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Articol unic. — Instrucțiunile privind eliberarea permiselor de exploatare, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 94/2009, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 19 mai 2009, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — (1) Rocile utilizabile în construcții, exploatabile și pe bază de permis, sunt următoarele: nisipul, pietrișul, gresia, marna, argila, calcarul industrial și de construcție, tuful, travertinul, dolomitul, șisturile cristaline, gnaisul, pegmatitul, serpentinitul, amfibolitul, dacitul, micașitul, granitul, riolitul, granodioritul, andezitul, sienitul, dioritul, porfirul, bazaltul, diabazul, perlitul, scoria bazaltică, rocile ornamentale.

(2) Se poate solicita permis de exploatare și pentru produse reziduale miniere care conțin exclusiv cel puțin una dintre substanțele minerale utile prevăzute la alin. (1).”

2. La articolul 3 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) pentru rocile utilizabile în construcții și acumulările de turbă care au fost cercetate, dar neînregistrate ca rezerve și/sau ca resurse valorificabile în F.N.R./R., sau au fost înregistrate ca rezerve/resurse grupa «afară de bilanț» și care nu constituie obiectul unei concesiuni/dări în administrare la data solicitării permisului de exploatare;”

3. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Operatorii economici au obligația de a solicita verificarea perimetrului temporar (coordonate, suprafață, vecinătăți etc.) compartimentului de inspecție teritorială în competența căruia se află perimetrul respectiv, în baza transmiterii următoarelor:

— scrisoarea-comandă pentru verificarea și aprobarea perimetrului de exploatare (anexa nr. 3 la prezentele instrucțiuni);

— fișa de localizare a perimetrului de exploatare, întocmită în sistemul de proiecție «Stereografic '70» (anexa nr. 4 la prezentele instrucțiuni);

— documentele emise de autoritățile competente privind amplasarea perimetrului de exploatare pe terenuri pe care sunt situate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zonele de protecție sanitară și perimetrele de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă.”

4. La articolul 8, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Exploatarea rocilor ornamentale se realizează prin modalități de extracție și tehnologii specifice rocilor ornamentale, care asigură protecția zăcămintelor împotriva degradării și

valorificarea maximală a resursei minerale pentru obținerea de produse miniere ornamentale.”

5. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Permisul de exploatare se întocmește numai după prezentarea de către solicitant a documentelor care să ateste că pe terenurile aferente perimetrului de exploatare nu sunt amplasate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zonele de protecție sanitară și perimetrele de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă, emise de autoritățile competente în domeniile respective.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) În cazul solicitantului care a mai executat activitate de exploatare pe bază de permise, acordate în alte perimetre de exploatare, întocmirea unui nou permis se face condiționat de executarea integrală a lucrărilor de refacere a mediului afectat de activitatea anterioară.

(2) Constatarea îndeplinirii obligațiilor referitoare la executarea integrală a lucrărilor de refacere a mediului se face pe baza prezentării de către titularul permiselor la care activitatea a încetat a notelor de constatare emise de compartimentele de inspecție teritorială aferente, precum și a anexei nr. 6 la prezentele instrucțiuni, privind situația lucrărilor executate pentru refacerea mediului, pentru fiecare perimetru de exploatare.”

7. La articolul 17, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Permisul de exploatare, însoțit de către solicitant și însoțit de nota de constatare, de scrisoarea-comandă pentru acordarea permisului de exploatare, documentația tehnică și dovada achitării taxei pentru activitatea de exploatare se înaintează Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, în vederea aprobării de către conducătorul acesteia.”

8. La anexa nr. 1 „Conținutul-cadru al documentației tehnice pentru acordarea permisului de exploatare”, litera B se modifică și va avea următorul cuprins:

„B. Anexele scrise:

1. acte și documente privind legalitatea funcționării operatorului economic, inclusiv certificatul constatator emis de oficiul registrului comerțului, în termen de valabilitate;

2. act de reglementare pentru protecția mediului sau un document, emis de autoritatea competentă pentru protecția mediului, în care să se precizeze că proiectul propus nu se supune evaluării impactului asupra mediului/evaluării adecvate;

3. documente emise de autoritățile competente privind amplasarea perimetrului de exploatare pe terenuri pe care sunt situate monumente istorice, culturale, religioase, situri arheologice de interes deosebit, rezervații naturale, zonele de protecție sanitară și perimetrele de protecție hidrogeologică ale surselor de alimentare cu apă;

4. aviz/autorizație de gospodărire a apelor, după caz;

5. tabel cu valoarea garanției financiare pentru refacerea mediului (anexa nr. 5 la instrucțiuni), avizat de agenția județeană de protecție a mediului;

6. dovada constituirii garanției financiare pentru refacerea mediului;

7. tabel cu situația lucrărilor executate pentru refacerea mediului (anexa nr. 6 la instrucțiuni), avizat de agenția județeană de protecție a mediului;

8. certificat de atestare fiscală, în original sau în copie legalizată, valabil la data depunerii documentației complete, din

care să rezulte că solicitantul nu înregistrează obligații restante exigibile cu privire la redevența și taxa pe activitatea de prospecțiune, explorare sau exploatare, după caz, ori din care să rezulte valoarea obligațiilor restante exigibile cu privire la redevența și taxa pe activitatea de prospecțiune, explorare sau exploatare, după caz, precum și ordinul de plată și extrasul de cont care atestă plata taxei și redevenței miniere restante exigibile;

9. acord de reabilitare, încheiat cu autoritățile administrației publice locale pentru cazurile în care transportul rutier al resurselor minerale afectează infrastructura rutieră și clădirile adiacente din localitățile urbane sau rurale respective;

10. lista cuprinzând personalul de specialitate atestat implicat în managementul exploatarei, cu prezentarea activității acestuia (C.V.);

11. plan de refacere a mediului și proiect tehnic de refacere a mediului.”

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 15 februarie 2011.
Nr. 125.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN
privind completarea anexei
la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005
pentru reglementarea datei plății salariilor
la instituțiile publice

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 53 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. I. — În anexa la Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 86/2005 pentru reglementarea datei plății salariilor la instituțiile publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 2 februarie 2005, cu modificările și completările ulterioare, după poziția „Registrul Urbaniștilor din România” se introduce o nouă poziție, cu următorul cuprins:

Cod în profil departamental	Denumirea ordonatorului principal de credite	Data plății salariilor
„52	Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor	15”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 14 februarie 2011.
Nr. 1.635.

MINISTERUL EDUCAȚIEI, CERCETĂRII, TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind aprobarea programelor de religie reformată pentru susținerea examenului de definitivare în învățământ și a gradului didactic II**

În baza prevederilor art. 35 alin. (2) și ale art. 37 alin. (8) din Legea nr. 128/1997*) privind Statutul personalului didactic, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 141 lit. (o) din Legea învățământului nr. 84/1995*), republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 81/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, cu modificările ulterioare,

ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă programele de religie reformată pentru susținerea examenului de definitivare în învățământ și a gradului didactic II, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Direcția generală management, resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, inspectoratele școlare și instituțiile de învățământ/centre de perfecționare vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

București, 25 ianuarie 2011.
Nr. 3.151.

*) Legea nr. 128/1997 și Legea nr. 84/1995 au fost abrogate prin art. 361 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18 din 10 ianuarie 2011.

ANEXĂ

**PROGRAMELE DE RELIGIE REFORMATĂ
pentru susținerea examenului de definitivare în învățământ și a gradului didactic II**

Subiectele examenului de definitivare în învățământ începând cu sesiunea 2011

I. Vechiul Testament

1. Tora — interpretări literare și istorice
2. Interpretările literare și istorice ale cărților istorice ale Vechiului Testament (Iosua, Judecători, Regi, Cronici, Paralipomena, Esdra, Neemia)
3. Literatura profetică (profeții mari și mici – istorie literară și istorie)
4. Cartea lui Daniel
5. Cartea Psalmilor
6. Cartea lui Solomon și Cartea Ecclesiastului
7. Cartea lui Iov
8. Cartea lui Rut, Esterei și Cântarea Cântărilor

Bibliografie:

1. Gleason L. Archer: Az Ószövetségi bevezetés vizsgálata, Budapest, 2001
2. Clifford Hill: A prófécia múltja és jelene, Budapest, 1993
3. Gerhard von Rad: Az Ószövetség teológiája, I-II kötet, Budapest, 2000
4. David Rohl: Fáraók és királyok (a Biblia – a mítoszoktól a történelemig), Debrecen, 2001
5. David Rohl: Legendás civilizációk, Debrecen, 2002
6. Claus Westermann: A Biblia titkai, Budapest, 1997
7. Molnár János: Ószövetségi kortörténet, Kolozsvár, 1993
8. Molnár János: Énekesek, hangszerek és feliratok a zsoltárokbán, in Hűség és szolgálat, Kolozsvár, 1987
9. Rózsa Huba: Az Ószövetség keletkezése, Budapest, 1986
10. Molnár János: A szerelem országútján (az Énekek Éneke magyarázata), Kolozsvár, 2003

11. Molnár János: Zakariás próféta könyvének magyarázata, Kolozsvár, 1998
12. Molnár János: Sofonias próféta könyvének és Malakiás próféta könyvének magyarázata, Kolozsvár, 1996

II. Noul Testament

1. *Particularitățile Evangheliei lui Luca:*
Pröhle Károly: Lukács evangéliuma, Budapest, 1991
Gooding, David: Az evangélium Lukács szerint, Budapest, 1993
2. *Particularitățile Evangheliei lui Ioan:*
Bolyki János: „Igaz tanúvallomás.” Kommentár János evangéliumához, Budapest, 2001
Lenkeyné dr. Semsey Klára: János evangéliuma I–III, Debrecen, 1999—2001
Mátyás Ernő: János evangéliuma, Sárospatak, 1950
3. *Hristologia lui Pavel*
Cullmann, Oscar: Az Újszövetség krisztológiája, Budapest, 1990
Herczeg Pál: Krisztológiai irányzatok a páli iratokban, Budapest, 1998
Lészai Lehel: Christology, Kolozsvár, 1999
Lészai Lehel: A krisztológia kérdése Hermann Ridderbos, Oscar Cullmann és Leonhard Goppelt teológiai látásában, in Studia Universitatis Babeș-Bolyai, Theologia Reformata Transylvaniensis, XLVI. 2001/1, pag. 55—68. és XLVI. 2001/2, pag. 24—41

III. Teologie sistematică

1. Revelația ca dogmă, prezentă, experiență și istorie. Teologia naturală
Dumnezeul Creator — Dumnezeul Mântuitor

2. Modalitățile de existență a Lui Dumnezeu în Lume
3. Sfântul Duh — Metaforele Sfântului Duh. Latura Dumnezeiască a Sfântului Duh — Interpretarea Sfântului Duh de către Augustinus

Bibliografie

1. TÖRÖK, ISTVÁN: *Dogmatika*. Amsterdam: Free University Press, 1985
2. SEBESTYÉN, JENŐ: *Református Dogmatika*. Budapest: Ref. Teol. Akadémia, 1940
3. TAVASZY, SÁNDOR: *Református Keresztyén Dogmatika*. Kolozsvár, 1932
4. RAVASZ, LÁSZÓ: *Kis Dogmatika*. Budapest: Zsinati Iroda, 1990
5. BARTH, KÁROLY: *Kis Dogmatika*. Ref. Missziói Munkaközösség, f.a.
6. TILLICH, PAUL: *Rendszeres Teológia*. Budapest: Osiris, 1996
7. SZATHMÁRY, SÁNDOR: *Szótérilógia*. Budapest: Zsinati Iroda, 2003
8. SZATHMÁRY, SÁNDOR — TÖRÖK, ISTVÁN — KOCSIS, ELEMÉR: *Eszkatológia*. Budapest: Zsinati Iroda, 2001
9. PÖHLMANN, HORS GEORG: *Abriss der Dogmatik*. Gütersloh: Chr. Kaiser Verlag, 2002
10. TÖRÖK, ISTVÁN: *Etika*. Kolozsvár: PTI, 1997
11. SEBESTYÉN, JENŐ: *Református Etika*. Budapest: Iránytű, 1993
12. SZÜCS, FERENC: *Teológiai Etika*. Budapest: Zsinati Iroda, 1993
13. NYÍRI, TAMÁS: *Alapvető etika*. Budapest: Szent István Társulat, 1994
14. LOCHMAN, JAN MILIC: *A szabadság útjelzői*. Budapest: Kálvin Kiadó, 1993
15. PINCKAERS, SERVAIS: *A keresztény erkölcssteológia forrásai*. Fără loc: Paulus Hungarus/Kairosz, 2001
16. COMTE-SPONVILLE, ANDRÉ: *Kis könyv a nagy erényekről*. Budapest: Osiris, 2001
17. BOLYKI, JÁNOS: *Újszövetségi etika*. Budapest: Kálvin Kiadó, 1998
18. HONECKER, MARTIN: *Einführung in die Theologische Ethik*. Berlin — New York: Walter de Gruyter, 1990
19. VISKY S. BÉLA: *Bizalom a határon*. Koinónia, Kolozsvár, 2003
20. MCGRATH, ALISTER E.: *Bevezetés a keresztény teológiába*. Budapest: Osiris, 1995
21. AURELIUS AUGUSTINUS: *Vallomások*, Budapest. Gondolat, 1987

IV. Istoria bisericii

1. Umanismul și Reforma — Luther și Melanchthon
2. Viața, activitatea și opera lui Jean Calvin
3. Procesul de formare a bisericilor Reformei
4. Traduceri de Biblie în limba maghiară
5. Politica de cultură și politica legată de biserici ai lui Gabriel Bethlen
6. Viața și opera lui Apáczai Csere János

Bibliografie

1. *Apáczai Csere János (1625—1659)*. Szerk. Király László. Budapest, 1975
2. Apáczai Csere János: *Magyar Encyclopaedia*. Bukarest, 1977
3. Barcza József: *Bethlen Gábor, a református fejedelem*. Budapest, 1987
4. *Bethlen Gábor krónikása*. Szerk. Makkai László. Budapest, 1980
5. Botta István: *Melius Péter ifjúsága*. Budapest, 1978
6. Ágoston István: *A magyarországi puritanizmus gyökerei*, Kálvin Kiadó, 1997
7. Bucsay Mihály: *A reformátorok úrvacsoravitái*. Sárospatak—Budapest, 1942

8. Csapodiné Gárdonyi Klára: *Humanista kódexek nyomában*. Budapest, 1978
9. Csetri Elek: *Bethlen Gábor életútja*. Bukarest, 1992
10. dr. Bartók György: *A református egyházak presbyterialis szervezete*. Kolozsvár, 1904
11. Dr. Dávid György: *Az erdélyi református egyházaké XV. századbeli képe*. Marosvásárhely, 1929
12. *Emlékkönyv a Vizsolyi Biblia megjelenésének 400. évfordulójára*. Szerk. Barcza József. Budapest, 1990
13. György Antal: *Akikre nem volt méltó a világ*. Budapest, 1990
14. Győri L. János: *A magyar reformáció irodalmi hagyományai*. Budapest, 1997
15. *Humanista történetírók*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1977
16. Keveházi Katalin: *Melachton és a Wittenbergben tanult magyarok az 1550-es évektől 1587-ig*
17. L. W. E. Rauwenhoff: *A protestantizmus története*. I. köt. Kolozsvár, 1908
18. *Magyar emlékirók. 16—18 század*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1982
19. *Emlékkönyv a Vizsolyi Biblia megjelenésének 400. évfordulójára*. Szerk. Barcza József. Budapest, 1990
20. *Magyar gondolkodók. 17. század*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1979
21. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Pokoly József. Budapest, 1911
22. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Pokoly József. Budapest, 1910
23. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Stromp László. Budapest, 1907
24. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Stromp László. Budapest, 1904
25. *Magyarországi humanisták*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1982
26. Makkai László: *Bethlen Gábor emlékezete*. Bratislava, 1980
27. Nagy Géza: *Fejezetek a magyar református egyház 17. századi történetéből*. Budapest, 1985
28. Nagy László: *Károlyi Gáspár kora, élete és munkássága*. Nagyvárad, 1996
29. Niesel Vilmos: *Kálvin teológiája*. Debrecen 1943
30. Péter Katalin: *400 éve született Bethlen Gábor*. Budapest, 1980
31. Peter Katalin: *A magyar romlásnak századában*. Budapest, 1975
32. R. Várkonyi Ágnes: *Magyar reneszánsz udvari kultúra*. Budapest, 1987
33. *Renaissance tanulmányok*. Szerk. Sallai Géza. Budapest, 1957
34. Révész Imre: *Akikre nem volt méltó a világ. Képek a kereszténység történetéből*. Kolozsvár, 1921
35. Révész Imre: *Egyháztörténelem*. Budapest, 1993
36. Szabó Miklós — Tonk Sándor: *Erdélyiek egyetemjárása a korai újkorban 1521—1700*. Szeged
37. Szamosközy István: *Erdély története*. Budapest 1981. Szeged, 1986
38. Tarnóc Márton: *Erdély művelődése Bethlen Gábor és a két Rákóczi György korában*. Budapest
39. Tonk Sándor: *Erdélyiek egyetemjárása a középkorban*. Bukarest, 1979
40. Varga András: *Molnár Gergely, Melanchton magyar tanítványa*. Szeged, 1983
41. Varga J. János: *A fogyó félhold árnyékában*. Budapest, 1986
42. Zoványi Jenő: *Coccejanizmus története*. Budapest, 1890.
43. Zoványi Jenő: *Puritánus mozgalmak a magyar református egyházban*. Budapest, 1911

V. Pedagogia religiei

1. Religia ca disciplină școlară. Scopul și rolul acesteia în cadrul scolii
2. Relația dintre elev și profesor
3. Proiectarea didactică și etapele acesteia
4. Sistemul particular al metodelor de predare în predarea religiei
5. Metode de expunere (interpretare)
6. Rolul și importanța metodei de joc în predarea religiei
7. Rolul metodei demonstrative și folosirea corectă a acesteia în redarea religiei
8. Rolul și importanța pedagogiei de dramă în predarea religiei
9. Mijloacele didactice specifice ale predării religiei
10. Evaluarea în educația religioasă
11. Problematika și posibilitățile diferențierii în educația religioasă

Bibliografie

1. Luc Aerens: 100 eljárásmód a keresztyén csoportmunkához, 1989
2. Bodó Sára és ifj Fekete Károly (szerk): Kateketikai és valláspedagógia szöveggyűjtemény, Debrecen, 1998. (18—31)
3. Falus István (Szerk): Didaktika elméleti alapok a tanítás tanuláshoz, Budapest, 1998
4. Falus Iván-Szilvák Judit: Didaktika Comenius Bt. Pécs, a kiadási engedélyt 1996.ban kapták
5. Farkas Ignác: Katehétikai alapvetés, Debrecen, 1941
6. Gáspár László: Nevelélmélet, OKKER, 1997
7. Gyökössi Endre: Hogyan tartsunk gyermek bibliórát? Kis módszertan, Budapest, 1998

8. Gerhard Marcel, Martin: Bibliodráma: Gyakorlat és elmélet, Egyházfórum Magyar Bibliodráma Egyesület, 2003
9. H.V.Brummelen: Istennel az osztályteremben keresztyén tanulási-és tanítási módszerek, Budapest, 1996
10. Kun Mária-Gazsi Csaba-Péter István: „Fától fáig” — lélektől lélekig, Presa Universitară Clujeană, 2008
11. Boross Géza: Bevezetés a valláspedagógiába, KGRE Budapest, 1996
12. Hitből Hitbe Kateketikai kézikönyv II. Budapest, 1988
13. Ingo Baldermann: A Biblia a tanulás könyve, A Biblia didaktikai alapjai, Budapest, 1989
14. Hittan 1—4, Pedagógia Intézet, Budapest, 1998—99
15. Kenessey Béla: Az Ó-testamentum pedagógiája, Budapest, 1887
16. Marlene D. LeFever: Ötletgazdag tanítási módszerek, Budapest, 1994
17. Szerk. Miklya Zsolt: A Bibliából jöttem, Játékok a hitoktatásban, KEPE Kiskunfélegyháza, 2004
18. Maszler Irén: Játékpédagógia, Comenius Bt. Pécs, 1996
19. Nagy Sándor: Az oktatás folyamata és módszerei, Mogyoród, 1997
20. K. Tamminen L.Vesaa M.Pyysiainen: Hogyan tanítsunk hittant? Vallásdidaktika, Budapest, 1998
21. H.J.Fraas Galube und Identitat, Grundlegung einer Didaktik religiöser Lernprozesse, Göttingen, 1983
22. B. Grom: Methoden für Religionsunterricht, Jugendarbeit und Erwachsenenbildung, Dusseldorf, 1976
23. B. Grom: Religions pädagogische Psychologie, Göttingen, 1981
24. V. R. Kirste: Unterwegs zum Leben Gottesdienste mit Schülern, Göttingen, 1979
25. G. Otto: Handbuch des Religionsunterrichts, Mainz, 1967

Subiecte pentru examenul de grad didactic II**I. Vechiul Testament**

1. Teologia relatiilor biblice preistorice
2. Problematika cronologiei epocii patriarhilor și a exodului
3. Formarea instituției regale (critica instituției și alianța legată cu David)
4. Psalmii regali și mesianismul Vechiului Testament
5. Denumirile lui Dumnezeu în Vechiul Testament
6. Instituția preoției
7. Creaturile invizibile
8. Sărbătorile poporului Israel

Bibliografie

1. Gleason L. Archer: Az Ószövetségi bevezetés vizsgálata, Budapest, 2001
2. Clifford Hill: A prófécia múltja és jelene, Budapest, 1993
3. Gerhard von Rad: Az Ószövetség teológiája, I-II kötet, Budapest, 2000
4. David Rohl: Fáraók és királyok (a Biblia – a mítoszoktól a történelemig), Debrecen, 2001
5. David Rohl: Legendás civilizációk, Debrecen, 2002
6. Bustya Dezső: Jób könyve a bölcsességirodalmi etika keretében. Kolozsvár, 1996
7. Claus Westermann: A Biblia titkai, Budapest, 1997
8. Czanik Péter: Ézsaiás könyvének magyarázata, 1—12 fejezet, Budapest-Utrecht, 1983
9. Czanik Péter: Ézsaiás könyvének magyarázata, 13—39 fejezet, Budapest, 1997
10. G. von Rad: Weisheit in Israel, Neukirchener Verlag, 1970
11. Gálfy Zoltán: Isten neve az Ótestamentumban, Kolozsvár, 1993
12. H. J. Kraus: Die Theologie der Psalmen, Neukirchener Verlag, 1979
13. H. Jagersma: Izrael története, Budapest, 1991
14. J. Bright: Izrael története, Budapest, 1977

15. Jubileumi kommentár: Ref. Zsinat Iroda, Budapest, 1978
16. Molnár János: Ószövetségi kortörténet, Kolozsvár, 1993
17. Molnár János: Énekesek, hangszerek és feliratok a zsoltárokból, in Hűség és szolgálat, Kolozsvár, 1987
18. Molnár János: Héber nyelvtan, Kolozsvár, 1999
19. Rózsa Huba: Az Ószövetség keletkezése, Budapest, 1986
20. R. de Vaux, Das Alte Testament und seine Lebensordnungen, Herder, 1964

II. Noul Testament

1. Predica Lui Isus
2. Conștiința mesianică a Lui Isus
3. Viața primelor comunități creștine
4. Sărăcia și bogăția în epistola lui Iacob

Bibliografie

1. Aebi, Ernst: Rövid bevezetés a Bibliába/Scurtă introducere în Biblie, Budapest, 1985
2. Bolyki János: „Igaz tanúvallomás.” Kommentár János evangéliumához/Comentariu la evanghelia după Sfântul Ioan/, Budapest, 2001
3. Budai Gergely – Herczeg Pál: Az Újszövetség története/Istoria Noului Testament, Budapest, 1985
4. Cullmann, Oscar: Az Újszövetség krisztológiája/Hristologia Noului Testament, Budapest, 1990
5. Farkas Ignác: Jézus példázatai és hasonlatai/Pildele și comparațiile lui Isus, Budapest, 1979
6. Farkasfalvy Dénes: Bevezetés az újszövetségi Szentírás könyveihez/Introducere la cărțile Noului Testament/, Budapest, 1997
7. Gooding, David: Az evangélium Lukács szerint/Evanghelia după Luca, Budapest, 1993
8. Goppelt, Leonhard: Az Újszövetség teológiája/Teologia Noului Testament/, Budapest, 1992

9. Herczeg Pál: Krisztológiai irányzatok a páli iratokban/Tendințe christologice în epistolele apostolului Paul, Budapesta, 1998

10. Jeremias, Joachim: Jézus példázatai/Pildele lui Isus, Budapesta, 1991

11. Karner Károly: Apokalipszis/Apocalipsa, Budapesta, 1990

12. Karner Károly: Hellenizmus, Róma, Zsidóság/Elenismul, Roma, Iudaismul, Budapesta, 1968

13. Keller B.: Mennyei Jelenések könyve/Apocalipsa/, Budapesta, 1937

14. Kozma Zsolt: Jézus Krisztus példázatai/Pildele lui Isus Hristos, Gödöllő, 2002

15. László Dezső: Bibliamagyarázatok János apostolnak mennyei jelenésekről való könyve alapján/Apocalipsa, Cluj, 1995

16. Lenkeyné dr. Semsey Klára: János evangéliuma I–III/ Ioan I–III, Debrecen, 1999–2001

17. Lenkeyné Semsey Klára: Péter első levele/Întâia Epistolă Sobornicească a lui Petru, Debrecen, 1998

18. Lészai Lehel: A krisztológia kérdése Hermann Ridderbos, Oscar Cullmann és Leonhard Goppelt teológiai látásában/Hristologia în viziunea teologică a lui Herman Ridderbos, Oscar Cullmann și Leonhard Goppelt, în Studia Universitatis Babeș–Bolyai, Theologia Reformata Transylvaniensis, an XLVI 2001, nr. 1, paginile 55–68, și an XLVI 2001, nr. 2, paginile 24–41

19. Lészai Lehel: A missziói igehirdetés tartalma és szerkezete az ApCsel-ről írt könyvben/Propovăduirea misiologică, în Studia Universitatis Babeș–Bolyai, Theologia Reformata Transylvaniensis, an XLVIII 2003, nr. 5

20. Lészai Lehel: Christology, Kolozsvár, 1999

21. Mátyás Ernő: János evangéliuma/Sfânta Evanghelie după Ioan, Sárospatak, 1950

22. Pröhle Károly: Lukács evangéliuma/Sfânta Evanghelie după Luca, Budapesta, 1991

23. Tőkés István: Jézus messiási tudata, Református lelkésztovábbképző tanfolyam I./Conștiința mesianică a lui Isus, Kolozsvár, 1984

24. Vermes Géza: A zsidó Jézus vallása/Religia evreului Isus, Budapesta, 1999

III. Teologie sistematică

1. Îndreptățirea bazată pe credința — Luther — Calvin — sinodul din Trident

2. Predestinarea în interpretarea lui Augustin — Calvin — Predestinarea și viața economică: Max Weber

3. Baza mărturieii — crucea Lui Isus

4. Despre conștiință: rădăcinile filozofice — bazele biblice — Importanța în epoca Reformei — Importanța teologică: posibilități și limite

5. Apărarea vieții în contextul poruncii VI

Bibliografie

1. MCGRATH, ALISTER E.: *Bevezetés a keresztény teológiába*. Budapesta: Osiris, 1995

2. TÖRÖK, ISTVÁN: *Dogmatika*. Amsterdam: Free University Press, 1985

3. SEBESTYÉN, JENŐ: *Református Dogmatika*. Budapesta: Ref. Teol. Akadémia, 1940

4. TAVASZY, SÁNDOR: *Református Keresztény Dogmatika*. Kolozsvár, 1932

5. RAVASZ, LÁSZÓ: *Kis Dogmatika*. Budapesta: Zsinati Iroda, 1990

6. Barth, Károly: *Kis Dogmatika*. Ref. Missziói Munkaközösség, f.a.

7. TILLICH, PAUL: *Rendszeres Teológia*. Budapesta: Osiris, 1996

8. SZATHMÁRY, SÁNDOR: *Szótérológia*. Budapesta: Zsinati Iroda, 2003

9. SZATHMÁRY, SÁNDOR — TÖRÖK, ISTVÁN — KOCSIS, ELEMÉR: *Eszkatológia*. Budapesta: Zsinati Iroda, 2001

10. PÖHLMANN, HORS GEORG: *Abriss der Dogmatik*. Gütersloh: Chr. Kaiser Verlag, 2002

11. TÖRÖK, ISTVÁN: *Etika*. Kolozsvár: PTI, 1997

12. SEBESTYÉN, JENŐ: *Református Etika*. Budapesta: Iránytű, 1993

13. SZÜCS, FERENC: *Teológiai Etika*. Budapesta: Zsinati Iroda, 1993

14. NYÍRI, TAMÁS: *Alapvető etika*. Budapesta: Szent István Társulat, 1994

15. LOCHMAN, JAN MILIC: *A szabadság útjelzői*. Budapesta: Kálvin Kiadó, 1993

16. PINCKAERS, SERVAIS: *A keresztény erkölcssteológia forrásai*. Fara loc: Paulus Hungarus/Kairosz, 2001

17. COMTE-SPONVILLE, ANDRÉ: *Kis könyv a nagy erényekről*. Budapesta: Osiris, 2001

18. BOLYKI, JÁNOS: *Újszövetségi etika*. Budapesta: Kálvin Kiadó, 1998

19. STAN, GEORGE: *Teologie și bioetică*. Alexandria: Ed. Biserica Ortodoxă, 2001

20. HONECKER, MARTIN: *Einführung in die Theologische Ethik*. Berlin — New York: Walter de Gruyter, 1990

21. HONECKER, MARTIN: *Grundriss der Sozialethik*. Berlin — New York: Walter de Gruyter, 1995

22. RIETH, EBERHARD: *Az alkoholizmus — betegség?* Bonus Pastor Alapítvány — Koinónia, 2001

23. BLASSZAUER, BÉLA (SZERK): *A jó halál (Eutanázia)*. Gondolat, Budapesta, 1984

24. VISKY S. BÉLA: *Bizalom a határon*. Koinónia, Kolozsvár, 2003

IV. Istoria Bisericii

1. Principatul de sine stătător și Bocskai István

2. Politică de cultură și politică religioasă a lui Rákoczi György I

3. Ortodoxia protestantă în Europa și Transilvania sec. 17

4. Evoluția puritanismului din Transilvania

5. Știința și religia reformată în sec. 18. Bod Péter

6. Iosif al II-lea și absolutismul luminist

7. Misiunea internă și efectele acesteia între cele două războaie mondiale

Bibliografie

1. *Ama kegyelemnek mennyei harmatja*. Szerk. Balogh Judit. Budapesta-Kolozsvár, 1995

2. *Apáczai Csere János (1625—1659)*. Szerk. Király László. Budapesta, 1975

3. Apáczai Csere János: *Magyar Encyclopaedia*. Bukarest, 1977

4. Barcza József: *Bethlen Gábor, a református fejedelem*. Budapesta, 1987

5. Bene Sándor-Borián: *Zrínyi és a vadkan*. Gyomaendrőd, 1988

6. *Bethlen Gábor krónikása*. Szerk. Makkai László. Budapesta, 1980

7. Botta István: *Melius Péter ifjúsága*. Budapesta, 1978

8. Bucsay Mihály: *A reformátorok úrvacsoravitái*. Sárospatak—Budapesta, 1942

9. Csapodiné Gárdonyi Klára: *Humanista kódexek nyomában*. Budapesta, 1978

10. Csetri Elek: *Bethlen Gábor életútja*. Bukarest, 1992

11. dr. Bartók György: *A református egyházak presbyterialis szervezete*. Kolozsvár, 1904

12. Dr. Dávid György: *Az erdélyi református egyházközség képe XVII. századbeli képe*. Marosvásárhely, 1929

13. *Emlékkönyv a Vizsolyi Biblia megjelenésének 400. évfordulójára*. Szerk. Barcza József. Budapesta, 1990

14. György Antal: *Akikre nem volt méltó a világ*. Budapesta, 1990

15. Györi L. János: *A magyar reformáció irodalmi hagyományai*. Budapesta, 1997

16. *Humanista történetírók*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1977
17. Imreh István—Pataki József: *Kászonszéki krónika 1650—1750*. Budapest—Bukarest, 1992
18. Jakó Zsigmond: *Erdélyi féniks*. Bukarest, 1974
19. Keveházi Katalin: *Melachton és a Wittenbergben tanult magyarok az 1550-es évektől 1587-ig*.
20. *Kincses Kolozsvár*. Szerk. Bálint István János. Budapest, 1987
21. Kosáry Domokos: *Művelődés a 18. századi Magyarországon*. Budapest, 1996
22. L. W. E. Rauwenhoff: *A protestantizmus története*. I. köt. Kolozsvár, 1908
23. *Magyar emlékirók. 16—18 század*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1982
24. *Magyar gondolkodók. 17. század*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1979
25. *Magyar irodalmi lexikon*. Szerk. Ványi Ferenc. Budapest, 1926
26. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Pokoly József. Budapest, 1911
27. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Pokoly József. Budapest, 1910
28. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Stropm László. Budapest, 1907
29. *Magyar protestáns egyháztörténeti adattár*. Szerk. Stropm László. Budapest, 1904
30. *Magyarországi humanisták*. Szerk. Illés Endre, Illyés Gyula, Juhász Ferenc. Budapest, 1982
31. Makkai László: *Bethlen Gábor emlékezete*. Bratislava, 1980
32. Marczali Henrik: *Mária Terézia 1717—1780*. Budapest 1891
33. Nagy Géza: *Fejezetek a magyar református egyház 17. századi történetéből*. Budapest, 1985
34. Nagy László: *Károlyi Gáspár kora, élete és munkássága*. Nagyvárad, 1996
35. Niesel Vilmos: *Kálvin theológiája*. Debrecen, 1943
36. Péter Katalin: *400 éve született Bethlen Gábor*. Budapest, 1980
37. Péter Katalin: *A magyar romlásnak századában*. Budapest, 1975
38. Pokoly József: *Bocskai István és a bécsi béke*. Budapest, 1906
39. R. Várkonyi Ágnes: *Magyar reneszánsz udvari kultúra*. Budapest, 1987
40. *Renaissance tanulmányok*. Szerk. Sallai Géza. Budapest, 1957
41. Révész Imre: *Akikre nem volt méltó a világ. Képek a keresztyénség történetéből*. Kolozsvár, 1921
42. Révész Imre: *Egyháztörténelem*. Budapest, 1993
43. Szabó Miklós — Tonk Sándor: *Erdélyiek egyetemjárása a korai újkorban 1521—1700*. Szeged
44. Szamosközy István: *Erdély története*. Budapest, 1981
45. Tarnóc Márton: *Erdély művelődése Bethlen Gábor és a két Rákóczi György korában*. Budapest
46. Tonk Sándor: *Erdélyiek egyetemjárása a középkorban*. Bukarest, 1979
47. Varga András: *Molnár Gergely, Melanchton magyar tanítványa*. Szeged, 1983
48. Varga J. János: *A fogyó félhold árnyékában*. Budapest, 1986
49. Zoványi Jenő: *Coccejanizmus története*. Budapest, 1890
50. Zoványi Jenő: *Egyetemes főgondnok és főconsistorium a magyarországi református egyházban*. Budapest, 1903
51. Zoványi Jenő: *Puritánus mozgalmak a magyar református egyházban*. Budapest, 1911

V. Pedagógia religiei

1. Educația religioasă și școala, condiții, conținut și realizarea în practică
2. Educația creștină: scopul, îndatoriri, mijloace, diferite curente

3. Problematika disciplinării — alegerea corectă a metodelor în cateheză
4. Problemele de organizare a procesului de învățare — predare
5. Curente teoretice ale educației — de la Comenius la curente postmoderne
6. Diferențierea în cateheză
7. Schimbările conceptului de educație și parcursul istoriei
8. Educația fetelor
9. Relația persoanelor implicate în procesul catehezei
10. Evaluarea pedagogică
11. Rolul vocației în statutul profesorului de religie
12. Rolul Bibliei, a diferitelor cărți din literatura religioasă și a materialelor didactice în cateheză
13. Cerințele față de elev pe baza planului de învățământ de religie și aptitudinile personale ale elevilor
14. Procesul de dezvoltare a cunoștințelor biblice ale elevilor (clasele I—VIII)
15. Posibilitățile metodei de demonstrare și limitele acesteia în Cartea Judecătorilor din Vechiul Testament

Bibliografie

1. Bodó Sára és ifj. Fekete Károly (szerk): *Kateketikai és valláspedagógia szöveggyűjtemény*, Debrecen, 1998 (18—31)
2. Bottyán János: *Hitünk hősei*, Budapest, 1978
3. Falusi István (szerk): *Didaktika elméleti alapok a tanítás tanulásához*, Budapest, 1998
4. Farkas Ignác: *Katechetikai alapvetés*, Debrecen, 1941
5. Gáspár László: *Nevelélmélet*, OKKER, 1997
6. Gyökössi Endre: *Hogyan tartunk gyermek bibliaórát? Kis módszertan*, Budapest, 1998
7. H.V. Brummelen: *Istennel az osztályteremben, keresztyén tanulási és tanítási módszerek*, Budapest, 1996
8. Hitből Hitbe *Kateketikai kézikönyv II*. Budapest, 1988
9. Imre Lajos: *A keresztyén vallástánítás*, Győr, 1943
10. Imre Lajos: *Általános neveléstudomány és neveléstan*, Kolozsvár, 1994
11. Imre Lajos: *Kateketika*, Budapest, 1942
12. Ingo Baldermann: *A Biblia a tanulás könyve, A biblia didaktikai alapjai*, Budapest, 1989
13. J. Dobson: *Fegyelmezz! Megéri!* Budapest, 1997. (125—201)
14. Hittan 1—4, *Pedagógia Intézet*, Budapest, 1998—1999
15. Karácsony Sándor: *A tanulás mesterfogásai*, Budapest, 1929
16. Karácsony Sándor: *Leckék a leckéről*, Budapest, 1931
17. Kenessey Béla: *Az Ó-testamentum pedagógiája*, Budapest, 1887
18. Marlene D. LeFever: *Ötletgazdag tanítási módszerek*, Budapest, 1994
19. Montágh Imre: *Figyelem vagy fegyelem?* Holnap kiadó, 1996
20. Nagy Sándor: *Az oktatás folyamata és módszerei*, Mogyoród, 1997
21. Szele Miklós: *A vallás taníthatóságának kérdéséhez*, Debrecen, 1935
22. K. Tamminen L. Vesaa M. Pyysiainen: *Hogyan tanítsunk hittant? Vallásdidaktika*, Budapest, 1998
23. Tóth Kása István—Tókéczki László (szerk): *Egyháztörténet I.*, Budapest, 1997
24. H.J. Fraas: *Galube und Identität, Grundlegung einer Didaktik religiöser Lernprozesse*, Göttingen, 1983
25. B. Grom: *Methoden für Religionsunterricht, Jugendarbeit und Erwachsenenbildung*, Dusseldorf, 1976
26. B. Grom: *Religions pädagogische Psychologie*, Göttingen, 1981
27. V. R. Kirste: *Unterwegs zum Leben Gottesdienste mit Schülern* Göttingen, 1979
28. G. Otto: *Handbuch des Religionsunterrichts*, Mainz, 1967
29. Luc Aereus: *100 eljárás a keresztyén csoportmunkához*, Eisenstadt, 1989

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

— SECȚIILE UNITE —

DECIZIA Nr. 7

din 20 septembrie 2010

Dosar nr. 6/2010

Sub președinția doamnei judecător dr. Rodica Aida Popa, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție,

Înalta Curte de Casație și Justiție, constituită în Secții Unite, în conformitate cu dispozițiile art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, s-a întrunit pentru a examina recursul în interesul legii cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din același act normativ și la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, asupra posibilității de a se dispune înlocuirea sancțiunii amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, atunci când această din urmă sancțiune nu este prevăzută, prin lege, alternativ cu amenda.

Secțiile Unite au fost constituite cu respectarea dispozițiilor art. 34 din Legea nr. 304/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, fiind prezenți 82 de judecători din 103 aflați în funcție.

Procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Antoaneta Florea — procuror șef al Biroului de reprezentare din cadrul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil.

Reprezentanta procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a susținut recursul în interesul legii, punând concluzii pentru admiterea acestuia în sensul de a se stabili că instanța de judecată sesizată printr-o cerere de înlocuire a sancțiunii amenzii contravenționale cu obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității poate admite o astfel de cerere doar atunci când cea din urmă sancțiune este prevăzută de lege sau ordonanță a guvernului, alternativ cu amenda.

SECȚIILE UNITE,

deliberând asupra recursului în interesul legii, constată următoarele:

În practica instanțelor de judecată nu există un punct de vedere unitar în legătură cu interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 9 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, raportate la dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din același act normativ și la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, asupra posibilității de a se dispune înlocuirea sancțiunii amenzii contravenționale, cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, atunci când această din urmă sancțiune nu este prevăzută, prin lege, alternativ cu amenda.

Astfel, unele instanțe au respins cererile de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, fie atunci când contravențiile săvârșite nu erau prevăzute și sancționate prin legi sau ordonanțe ale Guvernului, fie atunci când, deși contravențiile erau prevăzute prin acte normative elaborate de Parlament ori Guvern, prin delegare legislativă, totuși acestea nu erau sancționate în modalitatea prevăzută la art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare.

S-a arătat că dispozițiile cuprinse în art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și în art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, care consacră principiul *nulla poena sine lege*, sunt aplicabile și în procesul de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, iar o soluție contrară

echivalează cu încălcarea principiului legalității care operează în materie contravențională.

Alte instanțe, dimpotrivă, au dispus înlocuirea sancțiunii amenzii contravenționale cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, fie în condițiile în care contravenția pentru care a fost aplicată această din urmă sancțiune nu era prevăzută de lege, ci prin hotărâri ale Guvernului sau hotărâri ale autorităților administrației publice locale ori județene, fie în situațiile în care legile speciale sau ordonanțele Guvernului prin care se stabileau contravențiile pentru care s-a aplicat amenda nu prevedeau, alternativ, și sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

În motivarea acestei soluții s-a reținut, în esență, că nu are loc aplicarea unei sancțiuni, pentru a fi necesar ca aceasta să fie expres prevăzută prin lege sau ordonanță a Guvernului ca sancțiune alternativă cu cea a amenzii, ci se dispune cu privire la o altă modalitate de executare prevăzută de lege.

Aceste din urmă instanțe au interpretat și aplicat corect dispozițiile legii.

Într-adevăr, prin dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și prin cele ale art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, se stabilește, cu caracter de principiu, că sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege alternativ cu amenda și poate fi aplicată numai de instanța de judecată.

În același timp însă, prin dispozițiile conținute de alin. (3)—(5) ale art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a înțeles să instituie cu caracter de principiu posibilitatea legală de înlocuire a sancțiunii amenzii contravenționale, atunci când nu a fost achitată și nici nu poate fi executată silit, cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

Astfel, potrivit art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea

nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, „în cazul în care contravenientul nu a achitat amendă în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul din care face parte agentul constator va sesiza instanța de judecată pe a cărei rază teritorială s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, ținându-se seama de partea din amendă care a fost achitată”.

Prin alineatul următor al aceluiași articol se prevede că instanța poate acorda, la cererea contravenientului, un termen de 30 de zile, în vederea achitării integrale a amenzii, iar prin alin. (5) al aceluiași articol se stabilește că, în cazul neachitării amenzii în termenul acordat, instanța procedează la înlocuirea amenzii cu sancțiunea obligării la prestarea unei activități în folosul comunității.

Totodată, prin art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că înlocuirea sancțiunii în sensul arătat poate fi dispusă de instanță și ca urmare a sesizării făcute de contravenientul insolubil, situație în care, așa cum se menționează în alin. (2) al aceluiași articol, sancțiunea înlocuitoare poate fi dispusă pe o durată maximă de 50 de ore.

Stabilind că instanța poate să înlocuiască, în faza de executare, sancțiunea amenzii cu cea de obligare la prestarea unei activități în folosul comunității, legiuitorul a reglementat o modalitate alternativă de executare a unei sancțiuni contravenționale și care, desigur, nu poate fi dispusă decât în condițiile prevăzute de textele ce au fost prezentate.

Împrejurarea că prin același text, respectiv prin art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, a fost instituită o nouă sancțiune contravențională, indicându-se limitativ și actele normative prin care aceasta poate fi prevăzută, și totodată s-a instituit o modalitate alternativă de executare în cadrul căreia sancțiunea nou-înființată poate înlocui sancțiunea amenzii ce a fost aplicată nu este de natură să conducă la concluzia că legiuitorul a stabilit vreo altă condiție pentru a se putea dispune înlocuirea sancțiunii în afara celor pe care le-a prevăzut expres.

Astfel, din examinarea dispozițiilor art. 9 alin. (1) și (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității poate fi prevăzută numai prin lege, doar alternativ cu sancțiunea amenzii și numai pe o durată ce nu poate depăși 300 de ore, se constată că prin aceste dispoziții, imperative, legiuitorul a stabilit un regim juridic general al sancțiunii contravenționale nou-introduse.

Corespunzător acestor dispoziții a fost adoptată ulterior Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, act normativ prin al cărui prim articol se precizează că această sancțiune poate fi prevăzută în legi sau ordonanțe ale Guvernului și că stabilirea sa se face întotdeauna alternativ cu amendă, precum și că sancțiunea poate fi aplicată numai de instanța de judecată.

Indicând actele normative prin care poate fi prevăzută sancțiunea și obligativitatea de a figura ca o sancțiune alternativă la aceea a amenzii, legiuitorul a stabilit o condiție de reglementare care nu se adresează altcuiva decât autorităților care au competența de a adopta norme juridice în materie contravențională.

Prin art. 9 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a înțeles să

reglementeze o altă ipoteză juridică, și anume aceea a contravenientului care a fost sancționat cu amendă, pe care însă nu a achitat-o și nici nu poate fi executat silite.

Pentru o astfel de situație, considerând că starea de insolabilitate a contravenientului nu trebuie să conducă la lipsirea de eficiență a sancțiunii aplicate, legiuitorul a instituit modalitatea alternativă de executare a sancțiunii amenzii, prin posibilitatea înlocuirii acesteia cu obligația de prestare a unei activități în folosul comunității.

Operațiunea juridică de înlocuire a sancțiunii are loc în faza de executare și vizează exclusiv stabilirea altei modalități de executare a sancțiunii cu amendă deja aplicată, schimbarea modalității de executare fiind determinată de faptul că amendă nu a fost achitată în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă și nici nu există posibilitatea executării silite.

Deci nu se poate considera, sub acest aspect, că ar fi nesocotit principiul de drept al legalității incriminării și sancțiunii („*nullum crimen sine lege, nulla poena sine lege*”) înscris și în prevederile art. 7 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Aceasta întrucât, în litigiul având ca obiect cererea de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, instanța nu este investită cu aplicarea unei sancțiuni care nu ar fi prevăzută de actul prin care este reglementată contravenția, ci, în ipoteza unui contravenient debitor insolubil, este chemată să se pronunțe cu privire la modalitatea de executare a sancțiunii amenzii prevăzute de lege și deja aplicate contravenientului.

Condițiile stabilite de legiuitor pentru a se putea dispune înlocuirea sancțiunii sunt înscrise la art. 9 alin. (3) și art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, și vizează numai depășirea termenului de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii amenzii și starea de insolabilitate a contravenientului, iar îndeplinirea lor se verifică în urma sesizării adresate instanței de către organul din care face parte agentul constator sau de către contravenient.

În atare situație, a aprecia că operațiunea de înlocuire a sancțiunii nu poate avea loc decât în baza unui text conținut de o lege sau o ordonanță, prin care sunt prevăzute ca sancțiuni alternative amendă și prestarea unei activități în folosul comunității, ar însemna să se nesocotească voința legiuitorului prin adăugarea unor condiții pe care acesta nu a înțeles să le stabilească.

În același timp, printr-o astfel de interpretare, se ajunge la lipsirea de eficiență juridică a reglementării conținute de art. 9 alin. (3)—(5) și de art. 39¹ din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, iar numeroase norme juridice în temeiul cărora a fost aplicată sancțiunea amenzii contravenționale rămân fără finalitate, deoarece sancțiunea nu poate fi executată pe nicio cale.

Altfel spus, deși se face vinovat de săvârșirea unei contravenții, pentru care a și fost sancționat, contravenientul insolubil nu suportă în mod real nicio consecință a faptei sale.

În materie contravențională, Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă legea generală, astfel că dispozițiile sale sunt aplicabile tuturor contravențiilor indiferent dacă acestea sunt reglementate prin legi, prin ordonanțe sau hotărâri ale Guvernului ori prin acte ale autorităților administrației publice locale sau județene, conform competențelor stabilite prin art. 2 al acestui act normativ.

Așa cum s-a arătat, nici dispozițiile art. 9 alin. (3)—(5) și nici cele ale art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu

modificările și completările ulterioare, în fac nicio distincție, în vederea aplicării lor, în funcție de categoria actului prin care este stabilită contravenția și nu cer ca norma juridică în temeiul căreia a fost aplicată amenda să prevadă și sancțiunea alternativă a prestării unei activități în folosul comunității.

În consecință, în temeiul dispozițiilor art. 25 lit. a) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 329 alin. 2 și 3 din Codul de procedură civilă, urmează a se admite recursul în interesul legii și a se stabili că dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță și ale art. 1 din Ordonanța Guvernului

nr. 55/2002, aprobată prin Legea nr. 641/2002, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează în sensul admisibilității cererilor de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, indiferent dacă contravențiile săvârșite sunt prevăzute și sancționate prin legi, ordonanțe ale Guvernului sau alte acte cu caracter normativ și chiar dacă actul care stabilește și sancționează contravențiile nu prevede, alternativ cu sancțiunea amenzii, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

PENTRU ACESTE MOTIVE

În numele legii

DECID:

Admit recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dispozițiile art. 9 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, prin raportare la dispozițiile art. 9 alin. (1) și (2) din aceeași ordonanță și la dispozițiile art. 1 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, se interpretează în sensul admisibilității cererilor de înlocuire a sancțiunii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității indiferent dacă contravențiile săvârșite sunt prevăzute și sancționate prin legi, ordonanțe ale Guvernului sau alte acte cu caracter normativ și chiar dacă actul care stabilește și sancționează contravențiile nu prevede, alternativ cu sancțiunea amenzii, sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității.

Obligatorie, potrivit art. 329 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Pronunțată, în ședință publică, astăzi, 20 septembrie 2010.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE,
RODICA AIDA POPA

Prim-magistrat-asistent,
Adriana Daniela White

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 520875